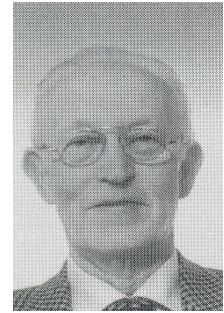

PIERRE BUDÉ

* CRAUBEK 22 FEBR. 1936

† VALKENBURG 09 NOV. 2004

Lid en tevens medeoprichter van 28-10-1956 – †
1ste tenor

In Memoriam

's Morgens lazen we in de krant op de voorpagina van de streekeditie een artikeltje over een man uit Voerendaal, die overleden was op de autosnelweg A79 ter hoogte van de rustplaats Ravensbos. Ravensbos – Valkenburg – Broekhem. Het was zo dicht bij huis. Wie zou het zijn? 's Middags ontvingen wij het slechte bericht omtrent het overlijden van Pierre Budé. Pierre was de man, die op dinsdag 9 november op de autosnelweg in de buurt van Ravensbos plotseling overleden was. We weten allemaal, dat zijn Mercedes zijn lust en leven was. Het heeft zo moeten zijn, dat hij onderweg in zijn auto is overleden. Gelukkig in het bijzijn van Thea. Alhoewel Pierre zeer ernstig ziek was, kwam dit bericht als een donderslag bij heldere hemel. We hadden hem immers nog her en der in het dorp gezien in de weken voorafgaande aan zijn dood. Pierre was een man van daden. Zijn bedrijf, zijn trots, is daar een bewijs van: alles tot in de puntjes verzorgd. Zo was hij ook binnen ons mannenkoor. Hij was een rustige persoonlijkheid, de enige nog in leven zijnde oprichter van ons koor (48 jaar geleden) en een steunpilaar, waar ook een beroep op hem gedaan werd. Maar als het de spuigaten uitliep, dan kwam Pierre in actie en gaf aan, dat het afgelopen moest zijn met alle flauwekul. Zijn vrienden van "de Ton", met wie hij vrijwel iedere vrijdagavond na afloop van de repetitie vertoefde, hebben niet alleen veel plezier met Pierre beleefd, maar hebben tijdens zijn ziek zijn ook kennis gemaakt met de persoon Pierre, die over zijn ziek zijn sprak en zijn wil om te leven niet onder stoelen of banken stak.

Hij hoopte vurig het gouden jubileum van het mannenkoor nog te mogen meemaken. Maar deze wens ging niet in vervulling.

Op zaterdag 13 november werd Pierre door de Broederschap St. Sebastianus vanuit Craubeek naar de kerk in Klimmen begeleid. Onderweg sloten de mannen van zijn koor zich bij de stoet aan. Vrijwel het volledige koor luisterde zijn uitvaartplechtigheid op, alvorens definitief van hem afscheid te moeten nemen. Dat Pierre geliefd was in Klimmen en omgeving bleek uit de enorme belangstelling bij zijn afscheid. Voor Thea, Maurice en Raymond moet dit een geweldige steun geweest zijn op deze zo droeve dag. Pierre, bedankt voor jouw vriendschap en zing samen met de andere overleden koorvrienden vanuit de Hemel met ons mee!

"Onger ut vergroëtglas" (Editie 08 januari 2002)

In "onger ut vergroëtglas" deze keer een gesprekje met Pierre Budé, verdienstelijk 1 e tenor en markante figuur binnen Mannenkoor "St. Remigius". Beroep: ondernemer "in ruste" Pierre is 65 jaar en een van de redenen om hem onger ut vergroëtglas te houden is het feit dat hij het enige nog zingende lid is die al vanaf de oprichting lid is van het koor. Met recht een "Remigiaan" van het eerste uur dus. De eerste vraag gaat dan ook over de oprichting.

Pierre, was MK. St. Remigius jouw eerste koor of had je al ergens anders gezongen toen het koor werd opgericht?

Ik was een van de leden die zich afscheidden van het kerkkoor. Daar was ik lid van geworden toen ik 17 jaar was. Toen "Remigius" werd opgericht was ik 20 jaar en had er dus al drie jaar als zanger op zitten.

Waarom deed jij aan die "actie" mee?

Dat was toen eigenlijk vanzelfsprekend. Ik was van Craubeek, het koor werd in Craubeek opgericht en bijna alle mensen van het eerste uur waren ook van Craubeek. Daar komt nog bij dat ik altijd optrok met Jo Speetjens en die deed immers ook mee.

Hoeveel mensen waren bij de oprichting betrokken?

Dat waren er niet zoveel. Slechts veertien man en als je na gaat dat de familie Budé, de familie Weerts, de familie Kickken en de familie Dortu elk met drie personen vertegenwoordigd waren, was het eigenlijk een heel klein kringetje waar het koor uit voort kwam.

Werd je niet lastiggevallen door mensen die het niet met jullie eens waren?

Ik persoonlijk niet. Ik was jong en had in Klimmen zelf weinig te zoeken. De oudere leden hadden wel wat meer last van kwade medeburgers maar eigenlijk viel het allemaal wel mee omdat Craubeek toentertijd erg op zichzelf was zoals dat heet.

Heb jij eigenlijk altijd in Craubeek gewoond?

Ja, behalve in de tijd dat ons huis gebouwd werd; toen heb ik korte tijd in Heer gewoond en op het Vrijthof hier in Klimmen En o ja, dat zou ik bijna vergeten, ik heb ook nog drie jaar doorgebracht op het seminarie in St. Oedenrode en nu dat mij te binnen schiet moet ik ook mijn verhaal over mijn zangers verleden nog corrigeren want uiteraard zat ik daar ook in het koor.

Dat zal voor de meeste collega-zangers nieuw zijn Pierre, dat jij op het seminarie hebt gezeten. Kun je daar wat meer over vertellen?

Veel valt daar niet over te vertellen. Het was hier in die tijd gebruikelijk dat van grotere boeren- maar ook andere families er minstens één priester werd of zuster of broeder. In ons gezin was ik de uitverkorene en ik ging niet naar Schimmert, zoals de meeste hier uit de buurt maar naar St. Oedenrode. Maar na een jaar of drie, ik had het gymnasium bijna af, hield ik het voor gezien. Ik had interesse gekregen in motortechniek en die interesse bleek sterker dan mijn "roeping". Ik ben toen naar de LTS gegaan en heb op de avondschool tractor- en autotechniek geleerd. Vervolgens ging ik naar de mijn, waardoor ik de militaire dienst ontliiep.

Een relatie uit de familiekring vond dat ik vanwege mijn gymnasiumstudie en mijn interesse in de techniek naar de mijnschool moest gaan

Hoe ben je van daaruit in het vervoerswezen terechtgekomen?

Ook al werkte ik op de mijn, mijn liefde ging toch uit naar auto's en motoren en mijn grootste hobby was in die tijd dan ook motorrijden. Toen de mijnsluitingen er aan kwamen ben ik een autorijdschool begonnen en in 1974 werd dat een taxibedrijf, dat vervolgens uitgroeide tot het huidige vervoersbedrijf

En nu jij vijftenzestig bent ben je dus ondernemer in ruste?

Nou, dat in ruste kun je gerust tussen aanhalingstekens zetten want als ik de werkplaats binnenloop zit ik er weer middenin. Je ziet altijd wel iets en dan ben je weer bezig voor je het weet.

Terug naar het koor, Pierre. Waaraan heb jij de mooiste herinneringen?

Wij hebben prachtige concerten gehad en grote successen mogen vieren maar als je vraagt naar mijn mooiste herinnering komt toch als eerste het tieëkezinge in de Eifel bij me op. Dan vertrokken wij met een bus met ongeveer 40 man naar de Eifel en gingen daar onaangekondigd horecagegelegenheden binnen en zongen dat het een lieve lust was. Dat leverde natuurlijk de nodige rondjes op en ongelooflijk veel plezier en gezelligheid. En dan was er de concertreis naar Huckelheim. De eerste keer was ik er niet bij; de tweede keer wel. Ik werd ondergebracht in de "Schnapps - ranch" en ik kan je vertellen dat die benaming volkomen terecht was. Ik heb nog nooit zoveel gedronken in zo korte tijd. Maar ook los daarvan was het een mooie reis waarbij wij ontzettend veel plezier beleefd hebben.

Hoe heb jij de concertreis onlangs naar Oostenrijk ervaren?

Dat was een hele mooie reis en ik geloof dat wij nooit een concertreis hebben gemaakt die beter georganiseerd was. Dat was werkelijk af!

Hoe komt het, Pierre, dat je nooit een bestuursfunctie hebt gehad binnen het koor?

Ik ben nu eenmaal geen bestuurderstype. Ik zou dat ook niet kunnen doen want het koor is voor mij een uitlaatklep en daarin wil ik zingen, plezier maken en gezelligheid beleven.

Wat is er in al die jaren veranderd m.b.t. het koor?

Er is natuurlijk een hele hoop veranderd maar de belangrijkste verandering, die ik erg toejuich, is wel het 'naar buiten treden'. Vroeger werden er voornamelijk concerten gegeven op het dorp en daar bleef het zo'n beetje bij. Er waren vrijwel geen contacten met andere koren. Dat deze contacten er tegenwoordig wel zijn, bijvoorbeeld via de federatie, de drie - korenconcerten enz. bevalt mij uitstekend. Verder vind ik dat het prima gaat met ons koor. Het bestuur doet het goed en de sfeer en onderlinge verstandhouding zijn ook prima - wat willen wij nog meer?

Wat zing jij het liefst?

Ik houd het meeste van de operawerken die wij zingen, de Duitse zowel als de Italiaanse en niet te vergeten de werken van Gounod die wij in ons repertoire hebben. Maar eigenlijk zing ik alles graag, als het maar niet Engelstalig is en zeker geen Nederlands!

Welke muziek beluister jij thuis?

Thuis staat bijna nooit muziek aan. Vroeger wel, dan luisterde ik graag naar de zogenaamde belcanto-concerten die toen regelmatig werden uitgezonden. Als ik autorij staat de radio wel altijd aan en altijd afgestemd op WDR 4.

Hoe zie jij de toekomst van de mannenkoren in het algemeen en van Mannenkoor St. Remigius in het bijzonder?

Als er niets bijzonders gebeurt zie ik de gemiddelde leeftijd steeds hoger worden en dat zou uiteindelijk het einde betekenen van de meeste mannenkoren en misschien ook wel van St. Remigius.

Heb je nog andere hobby's of "uitlaatkleppen" dan het zingen?

Vroeger was dat, zoals gezegd, motorrijden maar dat is wel over en nu heb ik eigenlijk geen hobby's meer. (Op dat moment roept zijn vrouw, Thea, die he vraaggerek op de achtergrond volgt: "Schelden is tegenwoordig zijn grootste hobby!" "Ja, dat klopt wel" zegt Pierre lachend, als ik hem vragend aankijk, "Zo rustig en zo onverstoort als ik bij jullie ben, bij het koor, zo opvliegend kan ik zijn binnen het bedrijf. Als ik het op mijn heupen heb is de werkplaats soms te klein")

Geef je niks om sport?

O, jawel, ik kijk graag naar voetbal en andere sport op de televisie en ik bedrijf ook actief sport. Ik tennis namelijk. Daar moet je je overigens niet te veel bij voorstellen. Ik ben geen Boris Becker. Ik tennis voor de gezelligheid. Je bent daar onder elkaar met mensen die over het algemeen dezelfde instelling hebben en dat vind ik wel prettig.

Heb je, voordat wij ons gesprek gaan beëindigen, nog iets dat je kwijt wilt nu je de gelegenheid hebt je te uiten?

Ja, twee dingen eigenlijk die allebei te maken hebben met de kersttijd. In de eerste plaats zou ik graag zien dat wij het mooiste kerstlied uit ons repertoire weer eens op het programma nemen: "Cantique de Noël". Als wij dat vroeger zongen, met Piet Meurders als solist, was dat voor mij het hoogtepunt van ons optreden. Misschien dat er niemand is die ons Piet, wat dat betreft, kan doen vergeten maar er moet toch iemand binnen ons koor te vinden zijn die dat lied op een acceptabele manier kan zingen. In de tweede plaats zou ik het fijn vinden als wij met kerstmis een nachtmis konden zingen in een sfeervolle aansprekende kerk. In 2000 was ik in Banneux. Daar, waar heel veel mensen uit onze streek in de kerstnacht te vinden zijn, zong helemaal geen koor tijdens de nachtmis. Toen dacht ik: "Wat zou het mooi zijn als Mannenkoor St. Remigius hier tijdens de kerstnacht zou kunnen zingen" en eigenlijk denk ik dat nog steeds, vandaar!

Pierre, bedankt dat je tijd hebt vrijgemaakt voor mij en voor de lezers van bet clubblad en dat je ons een Pierre Budé hebt laten leren kennen die zonder dit interview voor de meeste van ons onbekend zou zijn gebleven. Hartelijk dank!